

Ούτε άλλος φόβος, ούτε πλέον υπομονή...

Τις τελευταίες μέρες, βρίσκεται σε εξέλιξη μια νέα κατασταλτική στρατηγική από την πλευρά της ελληνικής αστυνομίας: αλληπάλληλες εισβολές σε σπίτια αγωνιστών του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου με διάφορα προσχήματα (έρευνες για όπλα, δραπετές, "ανώνυμες καταγγελίες") και με συγκεκριμένο τρόπο: επίδειξη δυνάμεων στη γειτονιά, μπάτσοι όλων των ειδών, αλεξίσφαιρα και άλλα συναφή και τραγελαφικά. **Σήμερα 30/1 λοιπόν, μια ακόμη υπερπαραγωγή της ΕΛΑΣ στήθηκε στη γειτονιά του Ιλίου, στο σπίτι του συντρόφου μας Γιάννη Μ.**

Όμως το σκηνικό που στήνεται δεν είναι φάρσα (όσο και αν τα "ευρήματα" στα σπίτια των "υπόπτων" εμπίπτουν σε αυτήν) είναι ένα σκηνικό φόβου, ένα καθεστώς διαρκούς ελέγχου όχι μόνο στο δημόσιο πεδίο αλλά και στο ιδιωτικό-προσωπικό, μια συνθήκη στοχοποίησης και ενοχοποίησης. Μια πρακτική που πρωτοεφαρμόστηκε ένα χρόνο πριν σε μεγάλη κλίμακα στα σπίτια των αγωνιζόμενων κατοίκων της Χαλκιδικής ενάντια στη "χρυσή" επένδυση που λεηλατεί τα βουνά και τα δάση της περιοχής τους. Μια πρακτική που επεκτείνει τον όρο "εστία ανομίας" (όπως βάφτισαν οι κατασταλτικοί μηχανισμοί τις καταλήψεις και τους χώρους του αγώνα και της ρήξης) σε κάθε στιγμή και σε κάθε χώρο. Όλο αυτό είναι ουσιαστικά ένα μόνο κομμάτι μιας σύνθετης στρατηγικής καταστολής των τελευταίων χρόνων που στόχο έχει να αφοπλίσει τα κοινωνικά αντανakλαστικά, να εγκληματοποιήσει συγκεκριμένα κομμάτια του πληθυσμού, να ερημώσει συγκεκριμένες γειτονιές: από τις λυσσαλέες επιθέσεις των ΜΑΤ σε πορείες, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών, τα αστυνομικά και φασιστικά πογκρόμ σε γειτονιές μεταναστών, τις εκκενώσεις αυτοοργανωμένων χώρων και καταλήψεων, το σπάσιμο των απεργιών με επιστρατεύσεις, τα "ατυχήματα" με βάρκες στο Αιγαίο...

Το έχουμε ξαναπεί: επειδή οι ψευδαισθήσεις τελείωσαν, επειδή ο κανιβαλισμός του συστήματος λεηλατεί τους από κάτω για "να ξεπεράσει η εθνική μας οικονομία την κρίση", το μόνο που μπορεί να προσφέρει απλόχερα η ελληνική δημοκρατία είναι ο φόβος. Επειδή δεν πρέπει να συνηθίσουμε τον φόβο, επειδή η αλληλεγγύη έχει τη δύναμη να προκαλεί ρωγμές, δεν θα αφήσουμε τις γειτονιές μας να γίνουν πεδίο αστυνομικών πειραμάτων. Αν κάτι τρέμουν λοιπόν οι ηγεμόνες είναι όταν βγαίνει στους δρόμους της ανυπακοής η δύναμή όλων μας, όταν λέμε τέλος στη μοναξιά, όταν σιχαινόμαστε πια την υπομονή, δηλώνουμε χωρίς φόβο και με πολύ πάθος πως θα είμαστε μόνιμα εκεί, υπερασπιζόμενοι-ες κάθε έναν και κάθε μία που αντιστέκεται, κάθε έναν και κάθε μία που βρίσκεται στο στόχαστρο της καταστολής...

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ 30/1, 5.30 μ.μ. κεντρική πλατεία Ιλίου